

Чежња за даљинама

Свако има неки свој циљ, неку своју сјајну тачку која га води и која му представља ослонац у животу. Тако је и Милош Црњански пронашао инспирацију у даљинама и у чистоти као и Петар II Петровић Његош.

Милош је у својој песми „Ламент над Београдом“ коју је писао са великом љубављу и поштовањем према Београду, описао своју жељу за повратак у свој крај.

Милош, који се налази далеко од своје земље, сећа се свога града и замишља га у најбољем светлу, како напредује у сваком погледу и како је пун позитивне енергије. Али са друге стране јављају му се и црне мисли. Како се нашао сам у туђини, без игде иког свог, све му се чини тешко и узалудно. Ова песма је у ствари химна посвећена граду, кога је поистоветио са лабудом. Ту је представио Београд као град наде и слободе. Превише је жудео да се врати и да опет осети мирис своје једине и незаменљиве земље.

„Бескрајни, плави круг и у њему, звезда“. Тако је Црњански описао свет и његову бесконачност, где се негде у њему налази нешто вредно, нешто што је само наше. У овом случају, то је место које нам је познато, место у коме смо оно што јесмо. То место је наша домовина.

Зато увек где год да одемо, колико год будемо далеко, никад не треба да заборавимо своје најдраже. Та раздаљина и сав тај простор који раздваја особу у туђини и њену земљу је некако празан и тмуран.

Милош је, далеко од места њему најдражег, пун меланхолије и туге, показао жељу да хоће свој живот да заврши у Београду, што му се и догодило.

Лутавши по свету, траживши у даљинама много штошта, Црњански се вратио и свој остатак живота проживео онако како је и замишљао.

Сара Каличанин VIII/1